

EEN ORANGISTISCHE FANFARE IN RUMST?

Na de onafhankelijkheid van België in 1830 waren er nog heel wat personen en groeperingen met sympathie voor de Hollandse koning Willem I. Ze ijverden voor een terugkeer naar de toestand van vóór 1830. Vooral in de steden trof men deze orangisten aan, met Gent als zwaartepunt. Het orangisme uitte zich vooral via de pers, pamfletten, toneelverenigingen, muziekverenigingen enz. Toen Holland in 1839 het Verdrag der XXIV Artikelen aanvaardde en België hiermee erkende zwakte dat orangisme stilaan af, maar het bleef nog een hele tijd "nasmeulen".

In 1862 werd in Rumst de fanfare "De Rupelgalm" opgericht. Voorzitter was Eduard Springael. Hij werd samen met enkele andere bestuursleden, al dan niet terecht, verdacht van orangistische sympathieën. Toen in 1863 de fanfare voldoende geoefend had en van plan was op straat te komen, verbood de overheid dan ook elke manifestatie van De Rupelgalm.

De bestuursleden zochten en vonden een tegenzet. Op de zolder van het huis van de koster werd een Belgische vlag ontvreemd en deze werd tijdens de optocht vooraan megedragen. De gendarmes lieten dan ook alles ongemoeid doorgaan.

Ook in april 1865, ter gelegenheid van de inhuldiging van het vaandel, waren er nog problemen. De gemeente verbood toen de optocht van meerdere fanfares die aan deze feestelijkheid wilden deelnemen. Maar ook dan ging alles door ondanks de dreiging met processen-verbaal.

Willy Wuyts